

Algemeen

De Internationale Sanitaire Regeling met Bijlagen (*Trb.* 1952., 145), houdende voorzieningen nopens het weren van bepaalde besmettelijke ziekten welke door het internationaal verkeer worden verbreid, is bij resolutie van de Tweeëntwintigste Wereldgezondheidsvergadering in 1969 vervangen door de Internationale Gezondheidsregeling met Bijlagen (*Trb.* 1970, 30). De Internationale Gezondheidsregeling, die materieel nagenoeg gelijk is aan de Internationale Sanitaire Regeling, bevat op een aantal punten enkele wijzigingen welke verband houden met de snelheid en intensiteit van het moderne internationale verkeer enerzijds en de verbeterde bestrijdingstechnieken ten aanzien van besmettelijke ziekten anderzijds.

Vlektyfus en febris recurrens zijn van de toepassing van de nieuwe regeling thans uitgezonderd. Ten gevolge van de verbeterde persoonlijke hygiëne en betere hygiënische maatregelen, zoals desinsectie met insecticiden, waardoor een doeltreffende bestrijding van explosies van deze ziekten mogelijk is geworden, komen deze infectieziekten in Europa vrijwel niet meer voor, terwijl de incidentie in de rest van de wereld zich beperkt tot kleine onbetekenende infectiehaarden van vlektyfus in Afrika, Azië en Amerika, en van febris recurrens in Ethiopië.

De vervanging van de Internationale Sanitaire Regeling door de Internationale Gezondheidsregeling, welke 1 januari 1971 in werking zal treden, maakt het noodzakelijk in de Quarantainewet (*Stb.* 1960, 335) – welke is tot stand gebracht met het oog op de toepassing van de Internationale Sanitaire Regeling – enkele wijzigingen aan te brengen.

Deze wijzigingen vloeien in hoofdzaak voort uit de andere benaming welke is gegeven aan de nieuwe internationale regeling en uit het feit, dat in de Quarantainewet in onderscheidene artikelen wordt verwezen naar artikelen van de Internationale Sanitaire Regeling, waarvan de voorschriften in de Internationale Gezondheidsregeling zijn overgenomen in artikelen met een ander nummer.

Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt in enkele artikelen van de Quarantainewet verbeteringen aan te brengen, voornamelijk van redactionele aard.

Artikelen

Artikel I, onder A en B. De wijzigingen, vervat in onderdeel A en in onderdeel B, sub 1°, vloeien voort uit de benaming van de nieuwe internationale regeling.

De aan te brengen wijzigingen in de in onderdeel B, sub 2°, genoemde artikelen van de Quarantainewet vloeien voort uit het feit, dat de voorschriften van de Internationale Sanitaire Regeling, waarnaar in die artikelen wordt verwezen, in de Internationale Gezondheidsregeling zijn opgenomen in artikelen met een ander nummer.

Artikel I, onder C. De in het vigerende artikel 6 vervatte regeling kan worden vereenvoudigd, zulks omdat de inlichtingen inzake besmettelijke ziekten, welke de burgemeester krachtens het eerste en het derde lid van dat artikel aan de inspecteur en de geneeskundig hoofdinspecteur moet verstrek-

ken, dezen reeds bereiken op grond van de aangifteplicht ingevolge de Besmettelijke Ziektenwet. De desbetreffende verplichting van de burgemeester kan derhalve vervallen.

Voorgesteld wordt voorts de door de hoofdinspecteur te verstrekken inlichtingen in plaats van aan de gezondheidsautoriteit te doen geschieden aan de gezondheidsadministratie, omdat niet altijd bekend is wie de gezondheidsautoriteit in een bepaald gebied is. In de praktijk geschiedt deze berichtgeving ook reeds aan de gezondheidsadministratie.

Artikel I, onder D. In artikel 7 wordt verduidelijkt dat het uitsluitend gaat om een persoon, die ingevolge de Internationale Gezondheidsregeling onder toezicht is gesteld.

Tevens wordt de verwijzing naar artikel 27, tweede lid, van de Internationale Sanitaire Regeling gewijzigd in een verwijzing naar het daarmee overeenstemmende artikel 28, tweede lid, van de Internationale Gezondheidsregeling.

Artikel I, onder E. Aangezien artikel 14 van de Internationale Gezondheidsregeling meer eisen stelt ten aanzien van de organisatie van de gezondheidsvoorzieningen in havens en luchthavens dan die welke waren gesteld in artikel 14 van de Internationale Sanitaire Regeling, wordt voorgesteld de bevoegdheid van de Minister ter zake zodanig te verruimen, dat hij voorschriften kan geven in het belang van de goede uitvoering van artikel 14, tweede en derde lid, van de Internationale Gezondheidsregeling.

Artikel I, onder F. De voorgestelde wijziging van artikel 14 van de wet beoogt in de eerste plaats een verduidelijking van de in dat artikel vervatte regeling. Tevens wordt voorgesteld het in het tweede lid van het vigerende artikel voorgeschreven overleg met de Geneeskundig Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid te wijzigen in een overleg met de regionale inspecteur, zulks omdat deze beter van de plaatselijke omstandigheden op de hoogte is.

Artikel I, onder G. Het eerste lid van het vigerende artikel 15 handelt over een verschil van mening betreffende de uitoefening van de taak van de burgemeester en van de geneeskundige die hem bijstaat.

Aangezien het hier alleen gaat om een verschil van mening omtrent het nemen van maatregelen ter uitvoering van de Internationale Gezondheidsregeling of de Quarantainewet, komt het de ondergetekende juist voor zulks in het eerste lid tot uitdrukking te brengen.

In het tweede lid wordt voorgesteld toe te voegen dat de burgemeester zich aan de beslissing van de Minister moet houden. Aangezien de beslissing van de burgemeester binnen de beroepstermijn en in geval van beroep, zolang op het beroep niet is beslist, niet wordt uitgevoerd, en die beslissing ook geen betrekking behoeft te hebben op een maatregel welke door een derde moet worden genomen, kunnen de woorden „en niet ter kennis van belanghebbende gebracht” vervallen. De strekking van het vigerende vierde lid is in het derde lid van het ontwerp verduidelijkt in die zin dat de inspecteur de burgemeester moet verzoeken bepaalde noodzakelijk geachte maatregelen te

nemen alvorens een beslissing ter zake van de Minister in te roepen.

Artikel I, onder H. Aangezien het niet noodzakelijk is dat de geneeskundige die de burgemeester bijstaat persoonlijk het medisch onderzoek – waaronder krachtens de Internationale Gezondheidsregeling thans ook begrepen is de controle van vaccinatiebewijzen – verricht, wordt voorgesteld de mogelijkheid te scheppen dat de geneeskundige het onderzoek onder zijn verantwoordelijkheid door een ander laat verrichten.

Artikel I, onder I bevat een correctie van een tweetal misstellingen.

Artikel I, onder J. De voorgestelde toevoeging van „pokken” berust op een voorschrift daaromtrent gegeven in de Internationale Gezondheidsregeling.

Artikel I, onder K. De voorgestelde wijziging vloeit voort uit de wijziging van artikel 14 in onderdeel F.

Artikel II behoeft geen toelichting.

*De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

R. J. H. KRUISINGA.